

Szabó Máté: A titokzatos polip

Élt-éldegélt az Óperenciás-tengeren is túl, akarom mondani, abban benne egy 16 karú polip. Ez a polip hatalmas volt. Egy sötét és félelmetes helyen lakott, a Rémisztő szikla hasadékában.

Ezt a helyet minden vízi élőlény, sőt még a legtöbb tengerész is elkerülte. Ennek a polipnak, ha mérges volt, vérvörös színe volt, ha pedig békésen aludt, lilában és fehérben pompázott. A hatalmas bestia hetente egyszer járt vadászni, de akkor a halak, rákok elő se merészkedtek, mert tudták, hogy ilyenkor a polip a fél tengert kipusztítja.

100 halat 50 rákot és 2 hajót pusztított el legénységgel együtt. Mondák keringtek a tengeri szörnyről. Az emberek fülébe jutott minden hír a polipról, ezért egyből neveket adtak neki. A hajók réme, a tenger ura, tengeri szörnyeteg. A hajóskapitányok nem mertek hajóra szállni. De köztük is akadt bátor ember. Hádok kapitány . Hádok kapitány összegyűjtötte mindenre elszánt legénységet. A legénységben szakácsok, bálnavadászok, katonák és bűvárok voltak. A legénység egész nap a hajó körül forgott. Másnap indult a hajó. Az emberek bizakodva intettek búcsút Hádok kapitánynak és a legénységnek. Sok fegyvert és élelmet vittek magukkal. Már a nyílt vízen jártak . Mindenféle hálókat, csapdákat, csalikat vetettek ki. Már három napja a polipot keresték, de a bestiának hült helye sem volt. Szokás szerint a legénység ellenőrizte a hálókat. Egyszer csak látják, hogy rángatózik valami a hálóban. Húzzák- húzzák a hálót, de látják, ez csak egy cápa. Még három nap három éjjel keresték a bestiát. Az egyik ember észre vette, hogy fodrozódnak a hullámok egy helyen. Látták a hálót, benne a 16 karú szörnyet. A polip tekergett, próbált kiszabadulni a hálóból, de akármilyen jó szabaduló művész, nem ment neki. Feladta. A hajón nagy volt az öröm. A polipot a hajóhoz kötötték és elvitték a partra. Amikor már közel jártak a kikötőhöz, meglátták az embereket. Kikötöttek. Az emberek neki akartak rontani a polipnak, de Hádok kapitány visszatartotta őket.

-Van egy ötletem - mondta Hádok kapitány. - Szelídítsük meg, hátha hasznunkra válik.

Az emberek megfogadták a tanácsot. Odakötözték a bestiát egy cölöphöz a vízben. Leszállt az est. A polip csak erre várt. Letépte a köteleket és úszott, ahogy csak tudott. Visszament a sziklahasadékába és megfogadta, soha nem bánt többé senkit.

Azóta se látta senki, de a mondák fennmaradtak róla. Itt a vége ússz el véle.

Bonyhád, 2013.01.22.

